

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/321/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312213676
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312213676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Michalská 9, 811 01 Bratislava, proti odporkyni: E. U., C.. Q., W.. XX.XX.XXXX, M.. F. XXX XX C. XX, toho času bytom (i ako adresa na doručovanie) Y. XXXX/XX, XXX XX Č. - G. Q., štátnej príslušníčke Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.762,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.762,87 eur, spolu s úrokom z úveru vo výške 16,90 % ročne zo sumy 950,- eur od 17.10.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.433,07 eur od 17.10.2012 do zaplatenia a zo sumy 142,79 eur od 01.10.2012 do zaplatenia

a titulom náhrady trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. Miroslava Vilíma, advokáta, číslo účtu: 4016642057/7500, spolu sumu 147,55 eur, z toho trovy právneho zastúpenia predstavujú 94,80 eur

a to všetko v splátkach vo výške po 50,- eur mesačne, so splatnosťou vždy do posledného kalendárneho dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc prvou splátkou splatnou v prvom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky, alebo jej časti.

Vo zvyšku, v časti návrhu o zaplatenie príslušenstva, súd návrh zamietá.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 28.12.2012, sa navrhovateľ proti odporkyni domáha zaplatenia sumy spolu vo výške 1.762,87 eur, spolu so zmluvným úrokom a s úrokom z omeškania - ako veriteľ z titulu Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB pohoda zo dňa 07.10.2005, v rámci ktorej oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 30.11.2009 navrhovateľ odporkyni poskytol peňažné prostriedky formou povoleného debetného zostatku na bežnom účte do výšky úverového limitu 950,- eur. Pretože odporkyňa riadne neplnila svoje povinnosti a takto poskytnutý úver napriek výzvam navrhovateľa riadne a včas nesplácala, navrhovateľ oznámením o tzv. zosplatení úveru zo dňa 03.5.2011 vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru za splatnú dňom 30.4.2011 a vyzval odporkyňu na jej zaplatenie. Navrhovateľ vyčíslil svoju pohľadávku voči odporkyni v celkovej sume 1.762,87 eur ku dňu 16.10.2012 ako:

- dlžnú sumu nesplatenej istiny kontokorentného úveru 950,- eur;
- dlžnú sumu vyčísleného zmluvného úroku úveru 368,07 eur;
- dlžnú sumu vyčísleného úroku z omeškania 187,01 eur;
- dlžnú sumu poplatkov 115,- eur;
- dlžnú sumu debetného zostatku na bežnom účte 142,79 eur.

Okrem toho navrhovateľ uplatňuje i nárok na zaplatenie zmluvného úroku zo sumy dlžnej istiny úveru 950,- eur vo výške 16,90 % ročne a vzhľadom na trvajúce omeškanie odporkyne so zaplatením peňažného plnenia tiež nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy vyššie vyčíslených peňažných nárokov nesplatenej istiny úveru, zmluvného úroku a poplatkov, spolu 1.433,07 eur (tzn. okrem sumy úroku z omeškania, vyčísleného k 16.10.2012) a úroku z omeškania v zmluve dohodnutej výške 25 % ročne zo sumy debetného zostatku na bežnom účte 142,79 eur.

Odporkyňa na výzvu súdu na vyjadrenie sa k návrhu navrhovateľa písomne reagovala podaním doručeným súdu dňa 01.7.2013, v ktorom uviedla, že si je vedomá svojho dlhu voči navrhovateľovi s doplnením, že služby navrhovateľa využívali spolu s bývalým manželom, s ktorým nemajú vysporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a ktorý dlh neplatí, pričom ona sama so svojimi dvomi maloletými deťmi žije na hranici životného minima. Na pojednávaní dňa 22.11.2013, na ktorom súd za podmienok podľa ust. § 101 ods.1,2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“) vec prejednal v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa, odporkyňa zhodne s cit. písomným vyjadrením nenamietala proti skutkovým tvrdeniam navrhovateľa a proti jeho návrhu čo do jeho základu ani výšky (obmedzila sa len na vysvetlenie dôvodov svojho omeškania s plnením peňažného záväzku voči navrhovateľovi, vyjadrenie k svojim súčasným osobným a majetkovým pomerom a na požiadavku o umožnenie splácania svojho dlhu). Vychádzajúc tak z listinných dôkazov predložených navrhovateľom (a odporkyňou, pokiaľ ide o osvedčenie jej tvrdení o osobných a majetkových pomeroch) a majúc tak v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v tejto veci za preukázaný skutkový stav veci (§ 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP) tak, ako ho opísal vo svojich tvrdeniach navrhovateľ v odôvodnení cit. návrhu na začatie konania, súd dospel k týmto skutkovým a právnym záverom:

Existenciu právneho vzťahu účastníkov z titulu zmluvy zo dňa 07.10.2005, uzavretej podľa ust. § 269 ods.2 a ustanovení §§ 708 a nasl., §§ 716 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov („Obch. zák.“) o zmluve o bežnom účte a o zmluve o vkladovom účte a so zreteľom na osoby účastníkov tohto právneho vzťahu (z ktorých odporkyňa je spotrebiteľom, v zmysle ust. §§ 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov - „Obč. zák.“), tiež rozsah vzájomných plnení účastníkov z tohto právneho vzťahu, navrhovateľ preukázal predložením vyššie vymenovaných listinných dôkazov, vrátane prehľadu svojich úrokových sadzieb a všeobecných obchodných podmienok spoločnosti navrhovateľa a tiež cit. listu zo dňa 03.5.2011, ktorým navrhovateľ odporkyni oznámil predčasné zosplatenie úveru a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy úveru, vrátane vyčísleného debetného zostatku na jej bežnom účte. Ako už je uvedené, odporkyňa v priebehu konania proti uplatnenému nároku navrhovateľa čo do jeho základu ani výšky vecne nenamietala, nepredložila, neoznačila a ani súd sám nezistil žiadny dôkaz spôsobilý spochybniť alebo vyvrátiť správnosť evidencie navrhovateľa o základe a výške jeho nároku voči odporkyni na zaplatenie dlhu na účte v peňažnom ústave v zmysle citovanej právnej úpravy a za podmienok dohodnutých v zmluve. Poskytnutie peňažných prostriedkov bankou dlžníkovi nad rámec peňažných prostriedkov dlžníka na účte za podmienok v zmluve o bežnom účte sa v zmysle ust. § 710 Obch. zák. spravuje primerane ustanoveniami §§ 497 a nasl. Obch. zák. o úverovej zmluve, v danom prípade vzhľadom na osobu odporkyne ako spotrebiteľa tiež v spojení s právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Povinnosť vrátenia poskytnutého úveru dlžníkom v celej dlžnej sume istiny úveru v dôsledku predčasnej splatnosti úveru za zmluvne dohodnutých podmienok, spolu s dohodnutým úrokom z úveru a ostatným príslušenstvom, je podstatnou časťou obsahu záväzku dlžníka v zmluve o úvere, vrátane úveru spotrebiteľského. Pretože odporkyňa túto svoju povinnosť ako dlžník riadne a včas v celom rozsahu nespĺnila (v konaní nebol

preukázaný opak), navrhovateľ ako veriteľ sa voči nej domáha vymoženia tejto povinnosti formou navrhovaného rozhodnutia súdu v časti o zaplatenie dlžnej istiny spolu v uplatnenej výške 1.762,87 eur dôvodne.

Okrem nároku na zaplatenie dlžnej istiny navrhovateľ uplatnil i nárok na zaplatenie úroku z omeškania so splnením peňažného záväzku odporkyne jednak zrejme ako tzv. zákonného úroku z omeškania z dlžnej peňažnej sumy istiny úveru spolu s vyčísleným zmluvným úrokom z úveru a dlžnou sumou poplatkov a ďalej úroku z omeškania v zmluve dohodnutej výške 25 % ročne (podľa úrokových sadziieb banky navrhovateľa) z dlžnej sumy debetného zostatku na bežnom účte odporkyne.

Súd najskôr vo vzťahu k tomuto čiastkovému predmetu uplatneného nároku navrhovateľa opäť zdôrazňuje, že v danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy v zmysle cit. právnej úpravy účinnej i v čase uzavretia posudzovanej zmluvy, pri ktorej uzatváraní s navrhovateľom bola odporkyňa jednoznačne v postavení spotrebiteľa. V čase uzavretia zmluvy, pripravenej navrhovateľom (vrátane všeobecných obchodných podmienok a bankou navrhovateľa určených úrokových sadziieb ako súčasť zmluvy), ktorej obsah odporkyňa nemala možnosť reálne ovplyvniť, nejestvovala z hľadiska zákonodarcom zreteľne sledovaného cieľa ochrany spotrebiteľa podľa cit. právnej úpravy žiadna skutočnosť opodstatňujúca dojednanie právnej úpravy Obchodného zákonníka na omeškanie so splácaním úveru. K možnej argumentácii navrhovateľa o tom, že i právny vzťah účastníkov založený takto uzavretou zmluvou je tzv. absolútnym obchodom v zmysle ust. § 261 ods.3 písm. d) Obch. zák. súd dodáva, že v danom prípade ide o nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako zmluvného typu s osobitnou právnou úpravou v cit. zák. č. 258/2001 Z.z. a podľa názoru súdu sa preto na právne vzťahy z nej vznikajúce ust. § 261 ods.3 písm. d) Obch. zák. nevzťahuje. Pri zachovaní možnosti voľby takejto právnej úpravy účastníkmi zmluvy podľa ust. § 262 Obch. zák., takéto dojednanie by v tomto prípade nepochybne znamenalo podstatné zvýhodnenie veriteľa na úkor spotrebiteľa (vyšší úrok z omeškania podľa právnej úpravy v Obch. zák. namiesto podstatne nižšieho podľa právnej úpravy v Obč. zák.) a naopak bezdôvodné zhoršenie zmluvného postavenia spotrebiteľa. Takýto výkon práva navrhovateľom, obzvlášť v právnom vzťahu podľa zák. č. 258/2001 Z.z. medzi veriteľom a spotrebiteľom - dojednanie zmluvných sankcií vo forme úroku z omeškania podľa právnej úpravy Obch. zák. - súd rovnako posúdil i ako odporujúci dobrým mravom v zmysle ust. § 3 ods.1 Obč. zák. (event. obdobne zásadám poctivého obchodného styku v zmysle ust. § 265 Obch. zák. - ak by mal byť právny vzťah účastníkov v zmysle predloženej zmluvy posudzovaný so zreteľom na všeobecnú úpravu v cit. ust. Obch. zák., čo však neznamená stratu charakteru spornej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy, ani stratu práv ochrany spotrebiteľa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy; k čomu súd dáva do pozornosti i právny názor odvolacieho Krajského súdu v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 13Cob/381/2008 v inej obdobnej právnej veci, rozhodovanej Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 10Cb/10/2008) a nepoživajúci preto v tejto časti uplatneného nároku právnou ochranu, ktorej sa navrhovateľ v tejto veci domáha na súde. Právnou úpravou v ustanoveniach §§ 52 a nasl. Obč. zák., upravujúcich spotrebiteľské zmluvy, Slovenská republika plní záväzok prijatý z titulu svojho vstupu do Európskej únie náležite transponovať do svojho právneho poriadku smernice EÚ a v aplikačnej praxi naplňovať ich ciele, v tomto prípade konkrétne vo vzťahu k Smernici Rady ES 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd obdobne ďalej na podporu svojich záverov primerane odkazuje na závery vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27.01.2011 vo veci sp. zn. 6Co/95/2010.

Z uvedených dôvodov preto súd zaviazal odporkyňu, ktorá nepochybne už v priebehu zmluvného vzťahu s navrhovateľom bola a i naďalej je v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku voči navrhovateľovi, tiež povinnosťou zaplatenia úroku z omeškania, nie však v navrhovanej výške - v prvom prípade 9,25 % ročne a v druhom prípade 25 % ročne podľa obchodných podmienok navrhovateľa, ale v oboch prípadoch len vo výške zodpovedajúcej úroku z omeškania podľa právnej úpravy v ust. § 517 ods.2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ktorej všeobecne záväznej právnej úprave k navrhovateľom uplatnenému dňu začiatku omeškania odporkyne zodpovedá úroková sadzba 8,75 % ročne a vo zvyšku, pokiaľ sa navrhovateľ domáhal vyššieho úroku z omeškania, súd jeho návrh v tejto časti nárokov o zaplatenie príslušenstva ako nedôvodný zamietol.

Pretože navrhovateľ mal v konaní v podstate plný úspech (neúspešný bol len v pomerne nepatrných časti uplatneného nároku o zaplatenie príslušenstva), za podmienok podľa ust. § 142 ods.1,3 OSP by mu proti neúspešnej odporkyňi patrila náhrada trov konania v plnej uplatnenej a preukázanej výške účelne vynaložených trov; naopak neúspešná odporkyňa musí prípadné vlastné trovy v plnej výške znášať sama.

Navrhovateľ, ktorý je v konaní právne zastúpený podľa zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov, vo svojom návrhu v tejto veci postupom podľa ust. § 151 ods.1 OSP riadne a včas navrhol a vyčíslil svoj nárok na náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 105,50 eur a z titulu právneho zastúpenia spolu za dva úkony právnej služby (1/ prevzatie a príprava zastúpenia a 2/ písomné podanie vo veci - návrh na začatie konania) - s odmenou 2x á 71,37 eur za jeden úkon právnej služby a s paušálnou náhradou režijných výdavkov 2x á 7,63 eur, po pripočítaní 20 % dane z pridanej hodnoty (DPH) spolu takto uplatnený nárok na náhradu trov konania 295,10 eur, z toho trovy právneho zastúpenia vrátane DPH 189,60 eur.

Súd po preskúmaní vyčíslenia trov konania a obsahu spisu konštatuje, že takto vyčíslený nárok náhradu trov konania o osobitne trov vzniknutých z titulu právneho zastúpenia ako nárok na tarifnú odmenu a paušálnu náhradu režijných výdavkov zodpovedá ust. § 10 ods.1 a súvisiacich ust. vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (v spojení s ust. § 22 ods.1,2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov).

Aplikujúc pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 150 ods.1 OSP súd navrhovateľovi napriek jeho úspechu v konaní náhradu trov konania čiastočne nepriznal a túto obmedzil len na rozsah jednej polovice vyššie vyčíslených trov, tzn. priznaním trov z titulu zaplateného súdneho poplatku vo výške 52,75 eur a trov z titulu právneho zastúpenia vo výške 94,80 eur vrátane DPH. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa pre čiastočné nepriznanie náhrady trov konania navrhovateľovi súd v zmysle § 150 ods.1 OSP zohľadnil odporkyňou nielen deklarované, ale aj dostatočne osvedčené nepriaznivé osobné a majetkové pomery (odporkyňa je rozvedená, stará sa sama o dve maloleté deti Martina Vojvodíka, nar. 04.12.1996 a Jána Vojvodíka, nar. 02.10.1997, z ktorých starší syn študuje na strednej škole v Žiline a mladší je žiakom posledného ročníka základnej školy v Rakovej, odporkyňa poberá invalidný dôchodok vo výške 169,92 eur mesačne a okrem toho pracuje na základe dohody o vykonaní práce ako predavačka v bufete u zamestnávateľa Dena Plus, s.r.o. za odmenu 2,50 eur/h, v rozsahu pracovného času 2 h denne, najviac 10 h týždenne, na maloleté deti poberá náhradné výživné, pretože otec detí neplní svoju zákonnú výživovú povinnosť, za čo bol opakovane odsúdený, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Čadca č.k. 2T/53/2012-59 zo dňa 23.7.2012, podľa výroku ktorého dlhoval na výživnom 2.600,- eur; odporkyňa spolu s deťmi býva v podnájme na adrese svojho súčasného bydliska v Čadci, uvedenej v záhlaví tohto rozsudku, za nájomné a ďalšie úhrady spojené s užívaním bytu 245,- eur mesačne, okrem ďalších výdavkov nevyhnutnej výživy svojej a dvoch detí spláca dlh voči mobilnému operátorovi, vymáhaný prostredníctvom spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o. po 61,90 eur mesačne).

Spolu tak súdom priznaná suma náhrady trov konania navrhovateľa, na ktorých zaplatenie zaviazal v konaní neúspešnú odporkyňu, ako súčet čiastočne (v jednej polovici) priznaných trov z titulu zaplateného súdneho právneho a trov právneho zastúpenia vrátane DPH, ako je skôr uvedené, predstavuje 147,55 eur. Navrhovateľ, ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, preto platobným miestom na poukázanie priznanej sumy náhrady trov konania, vrátane osobitne vyčíslených trov právneho zastúpenia (§ 151 ods.8 OSP), je v zmysle ust. § 149 ods.1 OSP účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na vykonanie peňažného plnenia podľa tohto rozsudku vo veci samej i z titulu náhrady trov konania súd umožnil odporkyňi, vychádzajúc pritom z odporkyňou deklarovanej a na pojednávaní doložených pomerov, ako je vyššie uvedené, splátky v odporkyňou navrhutej výške po 50,- eur mesačne, podľa názoru súdu primeranej výške pohľadávky navrhovateľa, predovšetkým však aktuálnym pomerom odporkyne. Zároveň podľa ust. § 160 ods.1 OSP určil ich podmienky, vrátane stanovenia straty výhody možnosti plnenia v splátkach v prípade omeškania odporkyne s riadnym a včasným plnením čo i len

jednej splátky, v ktorom prípade sa pohľadávka navrhovateľa priznaná týmto rozsudkom stane splatnou v celej nesplatennej časti.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).